

Emmy Abrahamson. Hur man förälskar sig i en man som bor i en buske.

Albert Bonniers förlag.

Sommartider anpassar sig bokflödet till läsarens tempo och behov av vila och rekreation. Det betyder ett ökat antal deckare, thrillers, feelgood och debutanter. De upphöjda recensenterna, som aldrig vågar ta i en annan bok än av författare som redan bevisat sin intellektuella höjd, går i ide och avvaktar höstens seriösa bokregn inför bokmässan där de kan vara trygga.

Själv letar jag nyfiket runt bland böcker som nu syns i bokhandelns skyltfönster. Här finns fynd att göra hos de som vågat pröva författarskapet för första gången och med böcker som värmer i takt med senvårens sol.

Emmy Abrahamson är en sådan författare. Tidigare känd för sina ungdomsromaner tar hon nu steget in bland böcker för vuxna läsare. Lekfullheten består dock och händelsen är lika internationell som Emmy Abrahamsons eget liv och uppväxt. Julia kommer från Sverige och lever i Wien där hon undervisar i engelska för elever med måttligt intresse i ämnet. Sitt arbete upplever hon som självplågeri. Drömmen är att bli författare. Kanske får hon näring till sin längtan av att bo i samma trappuppgång som nobelpristagaren Elfriede Jelinek. Jelinek är som vi alla vet en skygg människa och aldrig möts de i trapphuset. Ska Julia ta mod till sig att ringa på Jelineks dörr?

Handlingen drar dock iväg åt ett helt annat håll då Julia möter Ben, en ung man från Kanada som upplever Europa som uteliggare. Just nu är hans hemvist en buske i en park med kartonger som golv och madrass. Ben är självsäker och orädd; Det är du och jag som ska bilda familj, säger han till Julia. Trots Julias skeptiska frågeställningar och Bens odör och höga alkoholkonsumtion drivs handlingen mot romantik. Men vägen dit är lång och komplicerad. Julia och Ben står så långt ifrån varandra i värderingar, personlighet och livsstil att turerna kommer bli många. Mer ska inte avslöjas här. "Hur man förälskar sig i en man som bor i en buske" är en underhållande roman om att våga välja och ta sig igenom sina egna fördomar. Frågan är vem som förändras mest av Julia eller Ben. Berättelsen är en varm blinkning till George Bernard Shaws pjäs "Pygmalion" med Julia som professor Higgins och Ben som Eliza Doolittle.

Och Elfriede Jelinek? Ja till slut öppnar hon sin dörr. Det tycker jag du också ska göra för Julia och hennes författare.

Trevlig sommarläsning.

Jakob Carlander